

بررسی کیفیت زندگی بیماران مبتلا به پسوریازیس و مقایسه آن با افراد سالم

دکتر بهروز نبینی^۱، دکتر حسین صافی زاده^۲، دکتر زهرا حلاجی^۳

۱-استادیار، ۲-دستیار، گروه پزشکی اجتماعی، ۳- دستیار، گروه پوست؛ دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه: ناتوانی ناشی از بیماری پسوریازیس موضوع مهمی در بیماریهای پوستی است، از این رو ارزیابی تخمین بیماران از کیفیت زندگی شان امری مهم می باشد.

هدف: هدف از مطالعه حاضر، ارزیابی کیفیت زندگی بیماران مبتلا به پسوریازیس و مقایسه آن با افراد سالم بوده است.

روش اجرا: در این مطالعه مقطعی، ۵۵ فرد بیمار مبتلا به پسوریازیس و ۵۵ فرد سالم به عنوان گروه شاهد در بیمارستان رازی تهران مورد مصاحبه قرار گرفتند. کیفیت زندگی بوسیله پرسشنامه های SF-36 و PDI ارزیابی شد.

یافته ها: محاسبه نمرات در هر یک از حیطه های

SF-36 نشان داد که بیماران مبتلا به پسوریازیس بطور معنی داری نمراتی پایین تر از افراد سالم در تمام حیطه ها بحر عملکرد جسمانی داشتند. بیشترین اختلاف در حیطه عملکرد اجتماعی و کمترین اختلاف در حیطه شادابی مشاهده شد. همچنین در بیماران پسوریازیس بین نمره PDI و هر ۸ حیطه SF-36 همبستگی منفی وجود داشت.

نتیجه گیری: بیماران مبتلا به پسوریازیس کیفیت زندگی پایین تری نسبت به جمعیت عادی دارند، بنابراین این در مراقبت از بیماران پسوریازیس باید به تأثیر بیماری بر حیطه های مختلف زندگی توجه داشت.

واژه های کلیدی: پسوریازیس، کیفیت زندگی، شادابی

مقدمه

سلامتی عاملی مهم برای ایفای نقش های اجتماعی و موضوع مشترک بسیاری از فرهنگهاست. سلامتی از واژه هایی است که بیشتر مردم با آنکه مطمئن اند معنای آن را می دانند، لکن تعریف آن را دشوار می یابند؛ از این رو تعاریف بسیاری از سلامتی ارائه شده، منتهی تعریفی که بیشتر از همه پذیرفته شده است مربوط به سازمان جهانی بهداشت (در سال ۱۹۴۸) می باشد: «سلامتی عبارت است از رفاه کامل جسمی، روانی و اجتماعی، و نه تنها بیمار یا معلول نبودن». این تعریف از سلامتی، مفهوم «بهبودی»

(Well-being) را بوجود آورد که خود دارای اجزای عینی و ذهنی است، اجزای عینی آن با آنچه بطور معمول بعنوان «استاندارد زندگی» یا «سطح زندگی» نامیده می شود ارتباط دارد و به اجزای ذهنی آن «کیفیت زندگی» (Quality of Life) اطلاق می گردد(۱). کیفیت زندگی یک مفهوم چند بعدی می باشد که سلامت جسمانی، روانی و اجتماعی یک شخص را در بر می گیرد و منعکس کننده سطح کارکرد و رضایت مندی جاری فرد است.

پسوریازیس از شایعترین بیماریهای پوستی مزمن می باشد و در سراسر جهان در ۶ تا ۳ درصد از جمعیت دیده می شود(۲). بعلت عدم بهبود دائمی بیماران مبتلا به پسوریازیس، هدف از درمان به حداقل رساندن وسعت و

مؤلف مسئول: دکتر بهروز نبینی - دانشگاه تهران، دانشکده پزشکی، گروه پزشکی اجتماعی.